

గొప్పరింటోపెల్లి

క. జగన్మోహన్

“యేం జనం! యేం జనం!!” అంటూ ముక్కుమీస యేలేసుకుంది మంగి యేటూ యింతమని మంగాయి గుడంబోంచి కేటికి తలెట్టి మాకాడు

“యెంత మందోస్తే యామే యెంకట గుబ్బయ్య గోరికో లెక్కా జమా! యిట్టా టియే వాలునా యేకమిగువున సేత్రా డాయన”

“మొన్నమావానికి మొన్న మనూర్లో జరిగిందానికి ఆయనగోరుండుమట్టి పోయింది కాని అరెరెరె ఇంకేమన్నా వుండరా?”

“అద్దరేగాని మంగా ఆరింటికాడ యివాగం యెప్పుడేటి? యెల్లారా మరి?”

“తలెటి - ఓయ బోహా బెమ్మొంగా పందిరెయింబించి అందరికీ ముద్దే యిప్ప ల్లాడంబ - పొప్ప ముద్ద రేపే”

యెంకటగుబ్బయ్య గోరంతే పెదమాతు బరిరెతు ఆయన మాట కాదనేవా డెవుదూ లేడంటే తెలుతుంది ఆయనస్త్రా బుంగమీసం మెలేన చేత్తో కోలుబు కర్రుచ్చుకుని, నోట్లో సుట్టెలిగిచ్చి, తల గుడ్డగుట్టి కిర్రుచెప్పలు ఆవజాన మోగుతా వుంటే వూరిమీసకొత్తే ఆయన గుట్టూ జనమే సర కా లోళ్ళ లోగుడ సానా పలుకుబడుం చారికి అదే కాకపోతే మొన్నమావానికి మొన్న పరాబవం తప్పే దిగాదు తెల్లారేతలకల్లా నాలు గొండలు మిల్లిట్రాళ్లు సుట్టేకారురుని గొడ్డుమ తోలినట్టు వూల్లో పెద మనుసున్ని గూడ లెక్కనేయక డా తోలుతావుంటే యదవ నామాళ్ళు యెంకట గుబ్బయ్యగోరికి మండి ఒక్కగిత కాయితకంమీస గీసి కరిరి సీలో మాకుంఠాయన కిస్తే తెల్ల మొగమేసి గుక్క తిప్పకోలేక అల్లనాపర్చివూచ

కోమన్నాడు పెదవురుగు లాదిలివట్టాదిలి పోయారు ఆయన కడుపు పల్లగుండ!

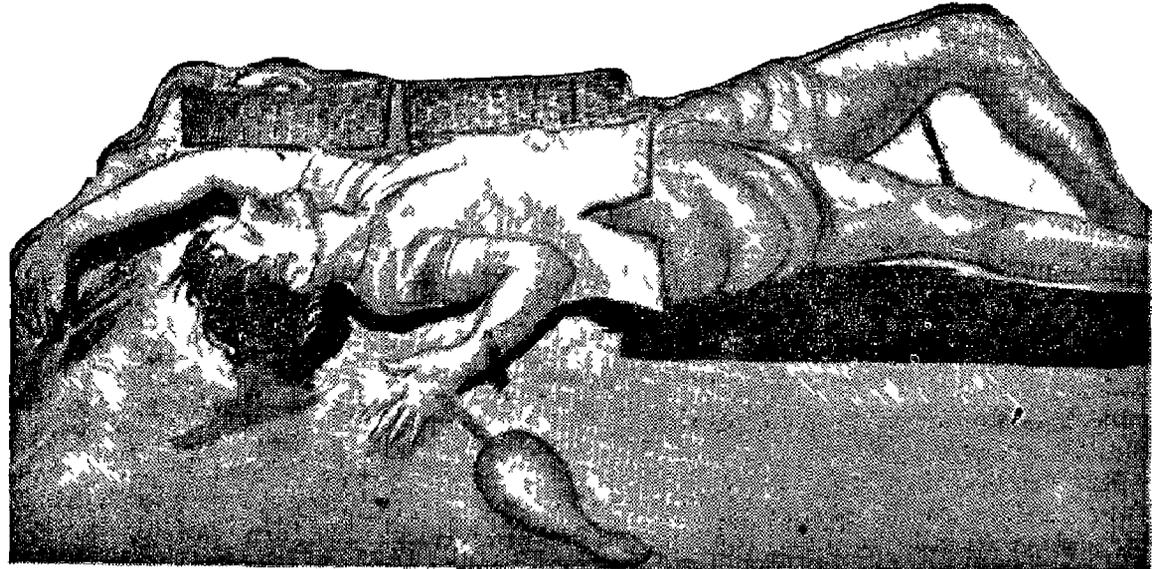
పూలపల్లకి, బాండు, సనాయి, బోగ మోళ్లు యేహా ఒకటేంటి సమస్తముండాలి నూడ ముచ్చటగా వుండది పిల్ల పూలపల్ల కీలో పెల్లికూతురు కుక్కలా పెరుత్రా వుండాది మాడు పొద్దులపెల్లి అయి పోయె!

మంగి, మంగాయ బుట్ట బుచ్చుకుని పప్పుముద్ద కెల్లారు పెల్లారు ధోం చేత్రా వుండారు యేయ పప్పు, చారుపప్పు ఓసి పులుసెడి! యీవజాన సివరకంటూ సానా వుసారుగానే జరిగింది సానాసేపు డాక యెంకట గుబ్బయ్యగోరు మాసింత వుసుబొటు నూకుకునొచ్చి “యేమిరా మంగా! కేప్పొద్దుటజామన న ను వు మోలి యే యాలి” అన్నాడు మంగాయికి సంభరమేసి అన్నాడుగదా - “అదెంత తెగుండి సాటిం పే యిచ్చుండి”

మంగోపు కన్నుగీటాడు కోరమీసం మంచుంది

* * * *
మంగాడంటే సానావూళ్లు కేరు మోగి పోయాడు ఆ పక్కల మంగాడతో నాగ సారం వాయిచ్చి నాగుబామను ఆడిచ్చే మొనగాడే లేడు కట్టుకట్టాడంటే ఆవ జాన మూడుగంటలయినా వుండాలిందే అంత నిబ్బర మండది గాబట్టే మంగాయి మొన్న పట్టిన కోడతాసుకి కోరలు తీయలా ‘రే పొద్దుటజామన మంగాయ వాగ

(22-వ పేజీ చూడండి)

అంగుకో మనలోమాట, ఇవి చాటుగా తీసుకొచ్చానునుమా రుచి చూడు ఇటువంటివి తెచ్చుకోకుండా మీ ప్రభుత్వం నిషేధించింది మనకి నానా తుక్కు ఇచ్చి చంపకుండా ఇటువంటి చూవానాచుట్టలు దిగుమతిచేసుకోనిమ్మని మీ మంత్రికి చెప్పి

“ఫీ! అటువంటి సైన్స్ దూ చెయ్యనివ్వను అదీకాక మాది ఆంతరంగిక వ్యవహారాలశాఖ. నీ చుట్టలు ఆర్థికమంత్రిగారి చేతిలో ఉన్నాయి కాని నిన్ను చూస్తే ముచ్చటగా ఉందోయి ఏ పనీ లేదు ఎప్పుడూ తీరికే”

“మహా రాజకీయవేత్తవి నువ్వే చీస్తావు అస్తమానం? అయినా నీ కేం! ఒక మంత్రిగారికి ఆంతరంగిక కార్యదర్శివి నువ్వు యూరప్ ఖండమంతా తిరిగే గూఢచారులూ, రాజకీయవేత్తలూ, పారిస్ వట్టలూ అన్నీ నీకు తెలుసు మహారాజుల్ని కాపాడతావు మహారాజుల్ని చూస్తావు పార్టీలలో చేరతావు ఎన్నికలు నిర్వహిస్తావు నెపోలియన్ కత్తులూ, విజయాలూ ఎందుకు పనికొస్తాయి నీ కలం, తంతివారలముందు? ఏడాదికి మిగతా ఆదాయంకాక షాతికవేలు జీతం వస్తుంది చక్కని గుర్రం ఉంది నీకు క్లబ్బులు, నాటకాలు, విందులు అన్నీ చూస్తావు నీకు కాలక్షేపానిక లోకేమిట? నేను చెయ్యగలిగేది ఒక్కటే ఒక కొత్త వ్యక్తితో పరిచయం చెయ్యగలను అడుగో బోకాంప్ వస్తున్నాడు ఇంకేం? పత్రికల్ని గురించి వార్తల్ని గురించి మీ రిద్దరూ తెగవదించుకోవచ్చు”

డిప్రే నిరసనపూర్వకంగా అన్నాడు “అల్బర్ట్! నేను పత్రికలు చగువుతా ననుకున్నావా?”

బోకాంప్ వచ్చాడు అల్బర్ట్ అతన్ని ఆహ్వానించి “ఇగుగో డిప్రే ఏమంటున్నాడో విన్నావా? నీ పత్రికలు చదవకుండానే నిన్ను నిరసిస్తున్నాడు”

“అందులో తప్పే లేదు” అన్నాడు బోకాంప్ “అత నేం చేస్తున్నాడో నాకు నిజంగా తెలియకపోయినా, అతని చర్యల్ని ఘాటుగా విమర్శిస్తాను ఏమిటోయ్ వికేషాలు కష్టమే?”

డిప్రే చిరునవ్వు నవ్వాడు!! “అయితే అది అప్పుడే తెలిసి పోయిందన్నమాట! ఏమనుకుంటున్నారోయ్ అందరూ?”

“ఏమనుకుంటారు? బాగానే ఉందనుకుంటారు కొందరు వట్టలు పన్నారంటే, మరి కొందరు డబ్బు దోచుకున్నారన్నమాటే! అంతేగా”

“అందులో తప్పేముంది? నెళ్ళిపోకు విందు జరుగుతోంది ఉండు నీ తెలివితేటలకి నువ్వు నాలుగై దేశ్యలో లక్షాధికారివి కావాలి”

“ఆగాను, తొందరపడకూడదు పట్టుమని ఆగు మాసాలు నిలిచిన ఒక్క మంత్రిని చూపించు అల్బర్ట్ నేను త్వరగా వెళ్లాలి విందు కింకా ఎంత ఆలస్యమింది?”

“ఇద్దరికోసం కనిపెట్టుకున్నాను వాళ్లు రాగానే ఉపక్రమించవచ్చు”

గొప్పొరింట్లో వెళ్లి

(16 వ పేజీ తరువాయి)

సొర ముండది గాబట్టి పోటీ నేనేవోళ్లు, నూట్టానికి రావొచ్చు ఛూ?!”
 మధానానికల్లా సాటింపు వూరూరారొల్లింది మరసనాడు పొన్నుటజాంకి ఎక్కడెక్కడోళ్లు సేరా రావూరు బలే సందడిగా వుండడా పూట సిస్నోళ్లు, ముసిలోళ్లు సానా సానా దూరామ్మం చొచ్చారు. పూరిమదైన పెద్ద మెల్లాలో జనం బోగడారు
 కూసేపట్టోకి బర్రెలోకి దిగాడు మంగాయ సక సొరకాయబుర్ర, నెత్తిన నాగుబాము బుట్ట, జనమంతా నిస్సెబ్బంగా వుండారు యిసికేలే రాల్తులేదు
 బుట్టలోంచి తీసిండు కోడతాచుని

దట్టమెట్టి బుర్రందిపుచ్చుకున్నాడు నోటికి, యీలలు, తప్పెట్లు కొట్టారు బలే సుబరంగ వుండది
 పెవిలీగా ఇంత తెగిచ్చి నోడా నుట్టు పక్క లెవదూ లేదు వూత్తున్నాడు నాగ రాజా తిరుగుతున్నాడు ముప్పియ్ నిమిసాలయింది అదేపనిగా మంగాయ సొరం అందుకుంటే తోకమీన నుంచోని కోడతాను పడగిప్పి ఆడతా వుండది యెదురెండకు యెండిలా మెరిసిపోతావుండది
 ఇంతలోకే సిసిండ్రిలాగా ఒకడు కట్టు యిప్పేసాడు అది తెలవక మంగాయ తిప్పలగుతుండాడు అట్టిటు నూసి తెలవగానే సిరునవ్వు నవ్వుతుండాడు మంగాయ తిరగా కట్టు కట్టేసేకాడు జనమంతా ఆడెంక అదేపనిగా నూసి “అంత పెయో జికుడివేరా? ఆడ్ని యెదిరిచ్చి నిలు

తావా?” అన్నారు జనం
 మల్లీ కట్టూడతీసేతలికి మంగాయ రోసంతో కోరమీసం మెలేకాడు శివ మెత్తినట్టుండాది మంగికి బయం, బయంగా వుండది యిడవకుండా గుక్కట్టేసాడు మంగాయ మాటెనకోడి, సోదానం తప్పింది యెట్ట తిప్పితే అట్ట తిరిగే నాగు యియ్యాలి సెయితప్పిపోయింది సెనుటలు కారతా వుండయి తుడుసుకునే యవ దానంకూడ లేదు కళ్ళెర్రబడుతుండయి తిరిగి తిరిగి నున్నటి నాగు కాటండు కుండాడు సెయ్యోటేరి మల్లీ మొదలే సాడు లాబం లేకపోయింది సర్రన జనంలో దూరపోయేతల్కి పట్టేసిండు మెడ ఘూమి తిరుగుతుండట్టుగా వుండ దాడికి కల్ల తిరిగి ఆడే ఘూమిమీన ఒరి గాడు మంగాయ

మార్కెట్లోన వద్దకు వచ్చిన ఒక స్నేహితుడు ఆయనవద్ద చాలా పుస్తకాలుండి కూడా బీరువాలు లేకపోవటానికి ఆశ్చర్య పడగా—

మార్కెట్లోన “వును, అవును. కాని మిత్రులను బీరువాలు అరువిమ్మని అడగటం చాలా కష్టం.